

5. מדרש תהילים מזמור קו

אמר רבי שמעון בן ינאי, נמנו ישראל במדבר למנות דתן במקומו של משה ואבירם במקומו של אהרן, שנאמר (במדבר יד, ד) נתנה ראש.

א5. ספר משכיל לדוד על במדבר פרק טז פסוק א

ודתן וכו' שכן לקהת וכו'. פירוש דק"ל דכיון שדתן ואבירם היו משבט ראובן למה לא הזכירם תחלה קודם קרח שהיה משבט לוי שהוא השלישי. וכ"ש דלפי הנראה דתן ואבירם היו גדולים מקרח כדאיתא במדרש על פי נתנה ראש שבקשו ישראל למנות דתן ואבירם במקום משה ואהרן. ש"מ שהיו היותר גדולים בחכמה.

ב5. ספר ליקוטי הלכות - הלכות נזקי שכנים הלכה ד

ועל - פן כל תקונו לעתיד הוא על - ידי בניו הצדיקים שיצאו ממנו, כי הם עסקו בתפלה הרבה, כי יסדו כמה מזמורים בספר תהלים והם המשוררים בשיר על הדיבן כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי כל התפלות והשירות והתשבחות הם נעשים על - ידי קבוץ הנ"ל על - ידי בחינת שכנים הנ"ל. וזהו תקון למה שפגם כנ"ל. וזהו צדיק' בתמר' יפרח' שהוא סופי תבות קרת, שפרמו שעתיד להתקון, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, על - פן נסמך מיד 'שתולים בבית ה' בבית ה' דיקא, כי אז יתזרו ויהיו נבנים הבתים הנפלאים על - ידי קבוץ דקדושה שיהיה בשלמות, שזהו תקונו כנ"ל:

ג5. ספר גבורות השם - פרק יט

וכאשר תבין דברי חכמים תדע כי דתן ואבירם הם מתנגדים תמיד למשה ולאהרן, כי כאשר זכו ישראל לשני אנשים נבדלים מכלל ישראל במעלה והם משה ואהרן, גם זה לעמת זה כי הרע הוא לעמת הטוב תמיד, לכך היה מישראל ב' אנשים רשעים נבדלים לרע מתנגדים תמיד אל משה ואל תורתו, ולפיכך היו תמיד אלו השנים מתנגדים להם בעצמם, ובמדרש תהלים (פי ק"ו) בקשו ישראל במדבר למנות דתן במקומו של משה ואבירם במקומו של אהרן שנאמר נתנה ראש ונשובה מצרימה ומה גרם לעכבם תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם ע"כ. הרי שאלו שניהם הם מתנגדים למשה רבינו ע"ה, כמו שהיו שני שלמי היצירה שלא היו כמותם, כך נמצא שנים כנגדם הרע לעמת הטוב, וכאשר רצה הקדוש ברוך הוא שיהיה משה בורח היה בורח על ידי מתנגדים אלו:

ד6. תנחומא מסעי ד

עכן, אין בשבט יהודה עשיר ממנו.

* 6. ספר נר מצוה עמוד כב

ולכך נעשה הנס בנרות, כי היונים היו מטמאים את ההיכל, שכך כח יון מיוחד להתגבר על ההיכל יותר מכל האומות. וסימן לדבר, היכל עולה למספרו ס"ה ויון מספרו ס"ו, להורות כי יש למלכות יון כח גובר על ההיכל ובוזה מטמאים את ההיכל, כי מצד ההיכל בלבד גובר עליו כח יון. ולכך כשגברו על ההיכל, טמאו את כל השמנים שבהיכל. ודוקא שמנים, כי השמן הוא מיוחד לקדושה. וראיה לזה, שבשמן מקדשין ומושחין הכל (שמות ל, כד לג) והוא עיקר הקדושה, ואף בזה שלטו יון וטמאו את כל השמנים:

עע

רשב"ם בבא בתרא דף ע"א

וגנו אפרקיד - שהיו שוכבין בפנים צהובות כשתויי יין:

אפרקיד - פניו למעלה שיפיני"ש בלע"ז:

שקלי קרנא - כנף הטלית להביאו לפני חכמים ללמוד ממנו דין ציצית אי כב"ש אי כב"ה כדלקמן:

ולא הוה מסתגי לן - בהמות שהיינו רוכבין לא היו יכולין לילך:

כל אבא חמרא - רבה בר בר חנה היינו רבי אבא בר חנה וכמו כן רבינא כמו רב אבינא:

חמרא - כלומר שוטה כחמור:

סיכסא - שוטה כדאמרין בחלק (סנהדרין דף ק) עבדקן סיכסן:

למאי הלכתא - פסקת ליה משום דבעית למיחזי אי הלכה כב"ש דפליגי במסכת מנחות (דף מא)

דתי"ר כמה חוטיין הוא נותן ב"ש אומרים ארבעה ובית הלל אומרים שלשה וכמה תהא משולשלת כו':

איבעי לך למימני חוטיין וחוליות - מקמי דתיהדריה ותייתי ותימא לן:

א7. ויקרא רבה ט, א

זובח תודה יכבדנני זה עכן שזבח את יצרו בתודה (יהושע ז) ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ויען עכן את יהושע (תהלים ג) ושם דרך שהראה לשבים את הדרך.